

være saa stor. Udvalget har desuden i et Under-
 andringsforslag foreslaaet, at dette Arbeide skulde
 udføres ved Licitation, fordi man har troet,
 at det paa denne Maade vilde blive udført
 paa den mindst kostbare Maade. Det er jo
 desuden i det Hele taget et Princip, vi stedse
 følge, at saadanne Forretninger, som kunne ud-
 føres af Private, overlades til private Entrep-
 reneurer, og det har ved flere Leiligheder viist
 sig, at man paa denne Maade opnaaer Be-
 sparelse. I dette Tilfælde er der særlig Anled-
 ning til at gaae ud fra dette Princip, idet nem-
 lig en stor Deel af Pengene ikke medgaaer til
 det egentlige Arbeide men anvendes til Ar-
 beidsredskaber, Stilladser og andre lignende
 Ting, hvorfor der rimeligviis ikke senere vil
 være noget Brug, saaledes at det er sandsyn-
 ligt, at Regjeringen enten vil opbevare dem i
 længere Tid eller ogsaa sælge dem; men i begge
 Tilfælde vil Statskassen lide Tab derved,
 hvorimod naar det overlades til en privat
 Entrepreneur, saa vil han rimeligviis baade
 kunne anskaffe dem billigere og bag efter ud-
 bringe dem til en større Værdi, end de kunne
 have for Statskassen. Der er saameget mere
 Grund til at antage dette Endringsforslag,
 som det er aldeles i Overensstemmelse med
 Ingenieurcorpsets Indstilling; thi i denne
 er det netop udtalt, at det ansaaes hensigts-
 mæssigt at lade dette Arbeide foretage ved
 Licitation. Jeg har her Ingenieurcorpsets
 Betænkning liggende for mig, og deri fores-
 laaes, at bemeldte Arbeides Udførelse stilles
 under offentlig Licitation af Indenrigsministe-
 riet. Der kan næppe være nogen Grund for
 Indenrigsministeriet til at ville bebyrde Inge-
 nieurcorpset med et Arbeide, som det helst vil
 være fri for og jeg formoder derfor, at der ikke
 vil blive gjort nogen Indvending fra Inden-
 rigsministeriets Side imod dette Forslag. En-
 delig er der af den ærede Indenrigsminister
 stillet et særskilt Endringsforslag, som gaaer

ud paa, at den Sum, der er bevilget til Land-
 væsenets Fremme, skal forøges med 500 Rbd.
 Udvalget har først igaar Aftes modtaget dette
 Endringsforslag, og jeg kan derfor ikke paa
 Udvalgets Vegne udtale nogen Mening derom.
 Imidlertid kan jeg efter de meddeelte Oplys-
 ninger ikke tvivle om, at Thinget vil gaae
 ind derpaa. Det er nemlig foranlediget ved
 en Sag, som i sin Tid er sat i Bevægelse
 fra Thingets Side, angaaende nogle Guds-
 eierforhold paa de skoldnæsholmske Gods-
 ser. I denne Anledning er der af det Offent-
 lige anlagt en Sag, som er paa kjendt i første
 Instans, men endnu verferer for højere Ret.
 Den Sagsfører, hvem Sagen er overdraget
 paa Regjeringens Vegne, har imidlertid ind-
 givet Regning paa det, han har tilgode for
 allerede udførte Forretninger, nemlig 500 Rbd.,
 og det er denne Sum, Regjeringen ønsker at
 kunne udbetale ham, hvilket vistnok maa ind-
 rømmes at være fuldkommen i sin Orden.

Indenrigsministeren: Det er kun meget
 lidet, jeg har at bemærke med Hensyn til det,
 som er under Spørgsmaal. Den ærede Ord-
 fører har anført det Væsentligste, og jeg skal
 derfor kun bemærke, at med Hensyn til Bed-
 ligholdelsen af det Palais, som bebøes af
 Hs. Høihed Prinds Christian, saa er det ikke
 overensstemmende med de hidtil gjældende Reg-
 ler, at han selv skal sørge for Bedligholdelsen.
 Disse Staten eller Kongen tilhørende Boliger,
 som ere overladte til forskjellige Prinds(er), ere
 overladte under forskjellige Bilkaar. Der er
 nogle, der ere overladte paa det Bilkaar, at
 Beboerne selv skulle sørge for den indvændige
 Bedligholdelse, og der er andre, som ikke ere
 forbundne med saadanne Betingelser; det er
 altsaa ikke givet ved de hidtil bestaaende For-
 hold, at nogen Deel af Bedligholdelsen hviler
 paa Hs. Høihed; men da der heller ikke er
 gjort nogen Indstilling i saa Henseende, saa
 skal jeg ikke videre opholde mig derved.